

CO DO TREŚCI NIEKTÓRYCH DETERMINANTÓW PRZESTĘPSTW POPEŁNIONYCH PRZEZ PERSONEL PKWS UKRAINY

W artykule przeanalizowano główną determinantę przestępstw, podmiotem których jest personel Państwowej Kryminalno-Wykonawczej Służby Ukrainy, a także wyznaczono naukowo uzasadnione kierunki ich neutralizacji, blokowania, likwidacji itd.

Słowa kluczowe: determinanta; przestępstwo; podmiot przestępstwa; personel Państwowej Kryminalno-Wykonawczej Służby Ukrainy; neutralizacja; blokowanie, likwidacja; zapobieganie popełnianiu przestępstw.

CONCERNING THE CONTENT OF SOME DETERMINANTS OF CRIMES WHO ARE STUDIED BY PERSONNEL OF THE UKRAINIAN DKVS

The article analyzes the main determinants of crime, the subject of which is the personnel of the State Criminal-Executive Service of Ukraine, as well as identified scientifically grounded ways of their neutralization, blocking, elimination, etc.

Keywords: determinant; crime; Subject of a crime; Personnel of the State Criminal Execution Service of Ukraine; neutralization; locking; elimination; Crime prevention.

ЩОДО ЗМІСТУ ДЕЯКИХ ДЕТЕРМІНАНТ ЗЛОЧИНІВ, ЯКІ ВЧИНЯЮТЬСЯ ПЕРСОНАЛОМ ДКВС УКРАЇНИ

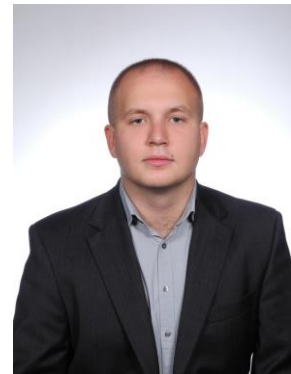
В статті здійснено аналіз основних детермінант злочинів, суб'єктом яких виступає персонал Державної кримінально-виконавчої служби України, а також визначені науково обґрунтовані шляхи їх нейтралізації, блокування, усунення тощо.

Ключові слова: детермінанта; злочин; суб'єкт злочину; персонал Державної кримінально-виконавчої служби України; нейтралізація; блокування; усунення; запобігання злочинам.

Постановка проблеми. Як показує вивчення наукових джерел, у такому змісті зазначене питання вивчено поверхово та неповно. У більшій мірі, і лише у загальних рисах, без глибокого наукового аналізу дана проблематика піддається дослідженню у нормативно-правових приписах, вказівках, оглядах тощо ДКВС України [1].

У науковій літературі про детермінанти злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ, або говорять у контексті загальної злочинності в Україні [2, с. 132-136]; або злочинності правоохоронних органів, зокрема ОВС [3, с. 77-85], або злочинності в установах виконання покарань [4, с. 183-210]; ін.

У той самий час, зміст реформ, що здійснюються у сучасних умовах (з 2014 по даний період) у сфері виконання покарань України, обумовлює необхідність не тільки їх наукового супроводу, але й точності та загальної визначеності тих теоретичних положень та висновків, які у повній мірі стосуються процесу кримінально-виконавчої та запобіжної діяльності у зазначеній галузі суспільних відносин у нашій державі.

*docent Katedry Prawa
Karnego
Wydziału Prawa
Użhorodskiego
Uniwersytetu
Narodowego
doktor nauk prawnych,
(m. Użhorod, Ukraina)*

Все це й обумовило вибір теми цієї наукової статті, а також визначило її головне завдання, а саме: на основі проведеного аналізу основних детермінант злочинів, які вчиняються персоналом ДКВС України, розробити науково обґрунтовані шляхи їх нейтралізації, блокування, усунення тощо.

Стан дослідження. Як показали результати вивчення наукової літератури, поняття «детермінанти злочинів» досить активно розробляються такими ученими, як: О.М. Бандурка, В.С. Батиргареева, І.Г. Богатирьов, В.І. Борисов, В.В. Голіна, Б.М. Головін, О.М. Джужа, Т.А. Денисова, А.П. Закалюк, О.О. Кваша, В.Я. Конопельський, О.Г. Колоб, І.М. Копотун, В.А. Меркулова, О.М. Литвинов, Є.А. Стрельцов, В.О. Туляков, В.І. Шакур та ін.

Проте, в контексті злочинів, які вчиняються персоналом Державної кримінально-виконавчої служби України, дана проблематика досліджена не в повній мірі, що, у свою чергу впливає на ефективність запобіжної діяльності у цьому напрямі.

Все це й обумовило вибір назви цієї наукової статті, а також визначило її основне завдання, а саме: на основі проведеного аналізу наукових підходів, сформулювати авторське визначення «детермінанти злочинів», виходячи із змісту об'єкта та предмета даного дослідження.

Виклад основних положень. Якщо узагальнити зазначені та інші підходи науковців щодо детермінант злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань, то їх можна розділити на чотири взаємозв'язані, взаємообумовлені та взаємодіючі групи:

1. Загальні детермінанти, що породжують та обумовлюють злочинність в Україні у цілому. Під такими детермінантами в науці загальноновизнано розуміються комплекси причин і умов, спільна дія яких викликає наслідок-злочинність і злочин [5, с. 166]. Зокрема, А.М. Бойко досить ґрунтовно вивів детермінуючий комплекс економічної злочинності в Україні, що є складовим елементом детермінант загальної злочинності та злочинів, що вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань, а саме: а) ті із них, що народились у соціалістичній економічній системі і зберігають вплив упродовж трансформаційного періоду в сучасній Україні; б) ті, що властиві лише трансформаційному періоду [6, с. 214]. При цьому, як вірно зауважила Є.В. Краснікова, безперечно, від характеру руйнування структури народного господарства залежить глибина і тривалість економічного спаду, а також вибір оптимальних форм і методів для подолання його впливу [7, с. 111]. У свою чергу В.В. Василевич загальні детермінанти злочинності в Україні обґрунтовано поділив на: економічні; соціальні; політичні; ідеологічні [8, с. 62-69]. Інші дослідники зазначеної проблематики (зокрема, А.П. Закалюк) у сучасному українському суспільстві виділяють три основні групи детермінант загальної злочинності, які зокрема, обумовлюють й вчинення злочинів персоналом ДКВСУ: а) детермінанти соціально-економічного, політичного, організаційно-управлінського, нормативно-правового, соціально-психологічного змісту, що обумовлюють злочинність та інші правопорушення у сфері економіки, управління, службової діяльності; б) детермінанти, в основному, соціально-економічного, а також відповідного йому соціально-психологічного, культурологічного, морально-естетичного змісту, що значною мірою продиктовані чинниками першої групи, передусім матеріальними негараздами та соціальними викривленнями, що обумовлюють корисливу мотивацію, у тому числі з метою: 1) забезпечення елементарних потреб і умов; 2) забезпечення, задоволення за рахунок цього завищених та над високих інтересів побутового комфорту, розваг, моди, прикрас, розкішного життя тощо; в) детермінанти соціально-та-індивідуально-психологічного характеру, що відображають негативне, нігілістичне, виразно індивідуалістичне ставлення до інших людей, зокрема до засуджених, цінності їхнього життя, здоров'я, честі, гідності, прав та інтересів, включаючи майнові, а також до правових і моральних норм, які мають забезпечувати їхню реалізацію та захист [9, с. 219-220].

Аналогічну класифікацію загальних детермінант злочинності можна знайти й в зарубіжних виданнях. Зокрема, російські вчені з Н.Ф. Кузнецова та В.В. Лунєєв у сучасній Росії до таких відносять: а) різке загострення протиріч у суспільстві та державі, деякі з яких набули характеру соціальних антагонізмів; б) кризу системи боротьби зі злочинністю; в) духовну кризу; г) пияцтво; ґ) нелегальний ринок збуту порнографії, творів з культом насильства; д) економічні протиріччя; е) користь, жорстокість, безвідповідальність та ігнорування кримінально-правовими заборонами, ін. [5, с. 173-185];

2. Особливі детермінанти злочинності, що пов'язані з діяльністю державних службовців, працівників правоохоронних органів, включаючи й персонал ДКВС України, і суддів. До таких, зокрема О.А. Мартиненко відніс наступні: економічні, соціальні, ідеологічні, соціально-психологічні, політично-оціночні, організаційно-управлінські та правові фактори [10, с. 229-342]. У свою чергу, А.П. Закалюк звернув увагу на те, що як стосовно злочинності загалом та, зокрема економічної, так і щодо корупції, їх сучасні загальні соціально-економічні політичні та організаційно-управлінські передумови складаються з двох частин: об'єктивних і суб'єктивних [2, с. 201].

До першої частини (об'єктивні передумови) відносяться передумови, що пов'язані з суперечностями та труднощами процесів переходу держави від тоталітарної до демократичної, а економіки – від планово-централізованої до ринкової, зміною старого на нове у суспільних, передусім економічних відносинах, системах управління, розстановці політичних сил, кадрів, соціально-психологічних орієнтаціях. Ці перехідні суперечності та закономірності тією чи іншою мірою властиві й іншим країнам, що стають на шлях радикальних суспільних перетворень. Серед умов об'єктивного характеру А.П. Закалюк виділив наступні: 1) відсутність тривалий час (фактично й до нині) політичної та економічної стратегії формування нового суспільного ладу, недооцінка ролі державного регулювання у здійсненні цих перетворень, зокрема щодо діяльності управлінського апарату, значне послаблення державного контролю за його роботою; 2) наявність легальних і прихованих політичних сил, які прагнуть відновлення колишнього (тепер можна сказати «перефарбованого») ладу з його державно-управлінською системою та чинять опір запровадженню демократичних засад у всіх сферах суспільства, у тому числі в управлінні ним; 3) наявність значних залишків старої командно-адміністративної системи у вигляді надмірно великого державного управлінського та іншого службово-обслуговуючого апарату з необґрунтовано широкими повноваженнями, зокрема розпорядчо-дозвільного змісту, переускладненням, забюрократизованим та не контрольованим порядком задоволення нагальних потреб населення; 4) процеси зміни форм власності, приватизації та накопичення значних цінностей, що відбулися у перші роки незалежності, здебільшого неофіційно або напівлегально сприяли виникненню і зміцненню корпоративних зв'язків, слугували прикладом наживи з використанням посади, відкривали можливість безболісної зміни службової діяльності на комерційну; 5) масове прагнення нових підприємницьких структур, включаючи кримінальні, розв'язати через державний апарат свої проблеми; 6) масова заміна законодавчих та інших правових норм, послаблення нагляду та контролю за їх виконанням; 7) значне збільшення кількості майже необізнаних з національним законодавством та правопорядком іноземних підприємств та інвесторів, які стали легкою здобиччю корупціонерів [2, с.201-202].

До передумов, що мають суб'єктивне походження, А.П. Закалюк відніс наступні: а) декларативність багатьох реформаторських намірів та рішень влади; непослідовність проведення реформ щодо демократизації управління суспільством, діяльності державного апарату, дерегуляції та лібералізації економіки, підтримки підприємництва малого і середнього бізнесу; б) безперешкодне створення суб'єктів підприємницької діяльності на базі державного майна та переведення державної власності у приватну в інтересах окремих груп, тіншових структур, кланів; в) криміналізація економічних та інших суспільних відносин через недосконалість грошової та податкової політики, що спричиняє тінізацію,

гальмує розвиток цивілізованого підприємництва, переорієнтовує його з виробничої спрямованості на торговельно-фінансову; г) пасивність правоохоронних та інших державних органів щодо притягнення винних у корупційних вчинках та інших незаконних операціях до відповідальності, що, крім інших негативних наслідків, стало для чиновництва стимулом безкарного вчинення корупційних діянь, призвело до моральної деформації, поширення корисливої мотивації службової діяльності; г) поширеність у суспільстві думки про припустимість, ефективність та невідворотність корупційних зв'язків і діянь, про небажання влади боротися з ними і навіть потурання ним, що призвело до зворотного впливу на формування корупційних відносин, сприяння формуванню таких уявлень через засоби масового впливу на населення за відсутності спрямованої антикорупційної протидії [2, с. 202-203].

Таку ж позицію займає М.І. Мельник, поділяючи зокрема детермінанти корупційної злочинності на: політичні, економічні, правові, організаційно-управлінські та соціально-психологічні [11, с. 213-214].

Саме ці підходи й були застосовані у даній статті при визначенні детермінант злочинів, які вчиняються персоналом ДКВСУ у ході виконання кримінальних покарань.

3. Специфічні детермінанти злочинності, що виявлені у ході вивчення злочинності у сфері виконання покарань.

Зокрема, науковці (О.В. Старков) серед них виділяють: а) зовнішні, що пов'язані з джерелами загальної злочинності в цілому; б) внутрішні, так звані «особливі загально-соціальні причини і умови», що детерміновані змістом покарання у виді позбавлення волі та особистісними характеристиками засудженого – рецидивіста [12, с. 328-342].

З огляду змісту предмета даного дослідження, заслуговують також уваги й детермінанти злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України та які є результатом прорахунків організації запобігання цим злочинам, а саме: а) неналежний стан взаємодії оперативних підрозділів цих колоній з іншими правоохоронними органами, особливо в частині обміну інформацією, відсутність координуючих механізмів з цих питань; б) проблеми відомчої взаємодії ДКВС України, у т.ч. всередині конкретного органу чи установи виконання покарань; в) відсутність Закону України «Про профілактику злочинів», міжвідомчих інструкцій, положень, т. ін. з цих питань та нескоординованість діяльності суб'єктів профілактики злочинів; г) розрив між професійним рівнем правоохоронних органів, які ведуть боротьбу зі злочинністю, і професіоналізмом організованих злочинних угруповань, їх матеріально-технічним та іншим забезпеченням; г) завищена самооцінка керівництва органів та установ виконання покарань, зокрема оперативних підрозділів, своїх можливостей у протидії рецидивній злочинності; д) відсутність належних механізмів виконання оперативними підрозділами ДКВСУ та іншими суб'єктами запобігання злочинам своїх повноважень; ін.

Детермінанти злочинності у сфері виконання покарань також досить активно піддаються вивченню й іншими науковцями, враховуючи вибраний курс України на демократизацію суспільно-правових процесів та гуманізацію політики у сфері боротьби зі злочинністю, включаючи кримінально-виконавчу політику.

Висновок: Таким чином, у наявності складна проблема, що потребує вирішення на доктринальному рівні та яка має пряме і безпосереднє відношення до підвищення рівня та ефективності запобіжної діяльності, спрямованої на виявлення, недопущення та припинення злочинної діяльності персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України у ході виконання кримінальних покарань.

Література:

1. Дані про стан злочинності та правопорушень, вчинених персоналом органів і установ виконання покарань ДКВС України у 2005-2010 р.р. // Лист Державної пенітенціарної служби України. – 2011. – №- 622/лс. – 27 січ. – 100 с.

2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3-х кн. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – 712 с.
3. Ануфрієв М.І., Венедиктов В.С., Негодченко О.В., Соболев В.О., Шкарупа В.К. Соціологічно-правові аспекти зміцнення службової дисципліни в органах внутрішніх справ України. – Дніпропетровськ: ДДУВС, 2000. – 264 с.
4. Колб О.Г. Установа виконання покарань як суб'єкт запобігання злочинам: дис... докт. юрид. наук / 12.00.08 – К.: НАВСУ, 2007. – 513 с.
5. Криминология: Учебник/ Науч. редакторы Н.Ф. Кузнецова, В.В. Лунеев. – М.: Волтерс Клувер, 2005. – 640 с.
6. Бойко А.М. Детермінація економічної злочинності в Україні в умовах переходу до ринкової економіки (теоретико-кримінологічне дослідження): монографія / А.М. Бойко. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2008. – 280 с.
7. Красникова Е.В. Экономика переходного периода [учеб. пособие] / Красникова Е.В. - [2-е изд., испр., и доп.] – М.: Омега – Л, 2006. – 341 с.
8. Криминологія: навч. посіб./ О.М. Джужа, В.В. Василевич, Ю.Ф. Іванов та ін.; за заг. ред. О.М. Джужи. – К.: Прецедент, 2004. – 208 с.
9. Закалюк А.П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика [у 3 кн.] / Закалюк А.П. – К.: Вид. дім «Ін Юре», 2007. – Кн.1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. – 424 с.
10. Мартыненко О. А. Детерминация и предупреждение преступности среди персонала органов внутренних дел Украины: Монография. – Х.: Изд-во ХНУВД, 2005. – 496 с.
11. Мельник М.І Корупція: сутність, поняття, заходи протидії Монографія. – К.: Атіка, 2001. – 304 с.
12. Старков О.В. Основы криминопенологии / Старков О.В. // Преступность среди социальных подсистем. Новая концепция и отрасли криминологии / [под ред. Д.А. Шестакова.] – СПб.: Изд-во «Юрид. центр Пресс», 2003. – С. 305-349.

CONCERNING THE CONTENT OF SOME DETERMINANTS OF CRIMES WHO ARE STUDIED BY PERSONNEL OF THE UKRAINIAN DKVS

J. LIHOVICKIY

Formulation of the problem. As the study of scientific sources shows, in this sense, this issue has been studied superficially and incompletely. To a greater extent, and only in general terms, without a deep scientific analysis this problem is subject to the study in normative legal orders, instructions, reviews, etc. DKVS Ukraine [1].

In the scholarly literature, the determinants of crimes committed by the personnel of the SCU, or speak in the context of general crime in Ukraine [2, p. 132-136]; or crime of law enforcement agencies, in particular the ATS [3, p. 77-85], or crime in penitentiary institutions [4, p. 183-210]; other

At the same time, the content of reforms under current conditions (from 2014 on this period) in the area of execution of sentences in Ukraine, necessitates not only their scientific support, but also the accuracy and general certainty of those theoretical positions and conclusions that are fully refer to the process of criminal-enforcement and preventive activities in the specified field of public relations in our state.

All this led to the choice of the subject of this scientific article, and also defined its main task, namely: on the basis of the analysis of the main determinants of crimes committed by the personnel of the Ukrainian SSD, to develop scientifically grounded ways of their neutralization, blocking, elimination, etc.

State of research. As the results of the study of scientific literature have shown, the concept of "determinants of crime" is quite actively developed by such scholars as: O.M. Bandurka, V.S. Bogatyreva, I.G. Bogatyrev, V.I. Borisov, V.V. Golina, B.M. Golovin, O.M. Djuga, T.A. Denisova, AP Zakalyuk, O.O. Kvasha, V.Ya. Konopelsky, O.G. Kolob, I.M. Kopotun, V.A. Merkulova, O.M. Litvinov, Ye.A. Streltsov, V.O. Tulyakov, V.I. Shakun and others

However, in the context of crimes committed by the staff of the State Criminal Service of Ukraine, this issue has not been fully investigated, which in turn has an impact on the effectiveness of preventive activities in this direction.

All this led to the choice of the title of this scientific article, and also defined its main task, namely: based on the analysis of scientific approaches, formulate the author's definition of "determinants of crime", based on the content of the object and subject of this study.

Statement of the main provisions. If to generalize these and other approaches of scientists regarding determinants of crimes committed by the personnel of the State Commission of Internal Affairs of Ukraine during the execution of criminal punishments, they can be divided into four interconnected, interdependent and interacting groups:

1. Common determinants that generate and determine crime in Ukraine as a whole. Under such determinants in science is generally understood complexes of causes and conditions, the joint action of which is the result of crime and crime [5, p. 166]. In particular, AM Boyko quite substantially expounded the determinant complex of economic crime in Ukraine, which is an integral part of the determinants of general crime and crimes committed by the personnel of the State Commission of Internal Affairs of Ukraine during the execution of criminal penalties, namely: a) those born in the socialist economic system and retaining influence during the transformation period in modern Ukraine; b) those which are characteristic only of the transformation period [6, p. 214]. At the same time, as correctly noted by E.V. Krasnikov, of course, depends on the nature of the destruction of the structure of the national economy, the depth and duration of the economic downturn, as well as the choice of optimal forms and methods to overcome its influence [7, p. 111]. In turn, V.V. Vasilevich's common determinants of crime in Ukraine are grounded in: economic; social political ideological [8, p. 62-69]. Other researchers of this problem (in particular, AP Zakalyuk) in the modern Ukrainian society distinguish three main groups of determinants of general crime, which, in particular, also determine the commission of crimes by the staff of the SCVSU: a) the determinants of socio-economic, political, organizational, managerial, normative- legal, socio-psychological content, causing crime and other offenses in the field of economics, management, service activities; b) determinants, basically, socio-economic, as well as the corresponding socio-psychological, culturological, moral and aesthetic content, which is largely dictated by factors of the first group, primarily material disadvantages and social distortions that predetermine mercenary motivation, including purpose: 1) to provide basic needs and conditions; 2) provision, satisfaction at the expense of this overweight and over high interests of everyday comfort, entertainment, fashion, ornament, luxurious life, etc.; c) determinants of social and individual psychological character, reflecting a negative, nihilistic, distinctly individualistic attitude towards other people, including convicts, the value of their lives, health, honor, dignity, rights and interests, including property, as well as to legal and moral norms, which must ensure their implementation and protection [9, p. 219-220].

A similar classification of the general determinants of crime can be found in foreign publications. In particular, Russian scientists from NF Kuznetsova and VV Lunyev in modern Russia includes: a) a sharp escalation of contradictions in society and the state, some of which have become social antagonisms; and b) the crisis system of the fight against crime; c) spiritual crisis; d) drunkenness; (e) Illegal pornography market, acts of violence; e) economic contradictions; e) benefits, cruelty, irresponsibility and ignoring of criminal-law prohibitions, etc. [5, p. 173-185];

2. Special determinants of crime related to the activities of civil servants, law enforcement officers, including staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine, and judges. To such, in particular O.A. Martynenko referred the following: economic, social, ideological, socio-psychological, politically-evaluative, organizational, managerial, and legal factors [10, p. 229-342]. In turn, AP Zakalyuk drew attention to the fact that their contemporary general socio-economic political, organizational and managerial preconditions consist of two parts: both objective and subjective, as regards crime in general, and in particular economic and corruption, [2, p. 201].

The first part (objective prerequisites) includes the preconditions that are connected with the contradictions and difficulties of the transition from totalitarian to democratic, and the economy from planned to market, from the old to the new in the social, first of all economic relations, systems management, alignment of political forces, personnel, socio-psychological orientations. These transient contradictions and patterns are, to varying degrees, also inherent in other countries that are on the verge of radical social transformations. Among the conditions of the objective nature of AP Zakalyuk singled out the following: 1) the absence of a long time (actually to this day) of the political and economic strategy of forming a new social order, underestimating the role of state regulation in the implementation of these reforms, in particular the activities of the management apparatus, and a significant weakening of state control over its work; 2) the presence of legal and concealed political forces who seek to restore the former (now, it can be said "re-painted") with its state-management system and oppose the introduction of democratic foundations in all spheres of society, including in its management; 3) the presence of significant remnants of the old command and administrative system in the form of an overly large state administrative and other service-personnel with unreasonably wide powers, in particular, the administrative and permissive content, the complex, bureaucratized and uncontrolled order of satisfaction of the urgent needs of the population; 4) the processes of changing the forms of ownership, privatization and accumulation of significant values that occurred in the early years of independence, largely unofficially or semi-legally contributed to the emergence and strengthening of corporate ties, served as an example of profits using the position, opened the possibility of painless change of service activity to commercial; 5) the massive desire of new entrepreneurial structures, including criminal ones, to solve their problems through the state apparatus; 6) mass replacement of legislative and other legal norms, relaxation of supervision and control over their implementation; 7) a significant increase in the number of almost unaware of the national legislation and law and order of foreign enterprises and investors who became easy prey to corrupt officials [2, p.201-202].

To preconditions that have a subjective origin, AP. Zakaluk commented on the following: a) the declarative nature of many of the reformist intentions and decisions of the authorities; the inconsistency of reforms in democratization of public administration, the activities of the state apparatus, deregulation and the liberalization of the economy, support for small and medium-sized businesses; b) unimpeded creation of business entities on the basis of state property and the transfer of state ownership to private in the interests of certain groups, shadow structures, clans; c) the criminalization of economic and other social relations due to the imperfection of monetary and tax policy that causes shadowing, inhibits the development of civilized entrepreneurship, reorienting it from the production orientation to trade and finance; d) the passivity of law enforcement and other state bodies to prosecute perpetrators of corruption and other unlawful operations, which, in addition to other negative consequences, has become an incentive for bureaucratic punishment of corrupt acts, led to moral deformation, the spread of mercenary motivation for official activity; e) the prevalence in society of the idea of the admissibility, efficiency and inevitability of corruptive ties and acts, the unwillingness of the authorities to deal with them and even condemn them, which led to a reverse effect on the formation of corruption relations, the promotion of the formation of such ideas through the means

of mass influences on the population in the absence of directed anti-corruption counteraction [2, p. 202-203].

The same position is taken by MI Miller, sharing in particular the determinants of corruption crime on: political, economic, legal, organizational, managerial and socio-psychological [11, p. 213-214].

These approaches were applied in this article in determining the determinants of crimes committed by the staff of the DKVSU during the execution of criminal penalties.

3. Specific determinants of crime detected in the study of crime in the execution of penalties.

In particular, scientists (O. V. Starkov) among them distinguish: a) external, which are related to sources of general crime in general; b) internal, so-called "special general-social causes and conditions" that are determined by the content of punishment in the form of imprisonment and personal characteristics of a convicted person - a recidivist [12, p. 328-342].

In view of the content of the subject of this study, the attention and determinants of crimes committed by the staff of the SCFU of Ukraine, which are the result of the failures of the organization for preventing these crimes, also deserve attention: a) the inadequate condition of the interaction of the operational units of these colonies with other law enforcement bodies, especially in relation to the exchange information, absence of coordinating mechanisms on these issues; b) problems of departmental interaction of the Internal Affairs Department of Ukraine, including within a particular institution or institution for the enforcement of sentences; c) absence of the Law of Ukraine "On Crime Prevention", interagency instructions, regulations, etc. on these issues and the lack of coordination of crime prevention actors; d) the gap between the professional level of law-enforcement agencies that fight crime and the professionalism of organized criminal gangs, their logistical and other support; e) overestimating the self-assessment of the leadership of penitentiary agencies and institutions, in particular operational units, in their capacity to combat recidivism; e) the lack of proper mechanisms for the execution of operational units of the DCAFU and other actors to prevent the crimes of their powers; other

The determinants of crime in the field of execution of sentences are also quite actively exposed to study by other scholars, taking into account Ukraine's chosen course to democratize socio-legal processes and humanize policy in the field of combating crime, including criminal-enforcement policies.

Conclusion: Thus, there is a complex problem that needs to be solved at the doctrinal level and has a direct and direct relation to raising the level and effectiveness of preventive activities aimed at detecting, preventing and stopping criminal activity of the personnel of the State Criminal Execution Service of Ukraine in the course of implementation criminal punishment.

REFERENCE:

1. Dani pro stan zlochynnosti ta pravoporushen, vchynenyx personalom organiv i ustanov vykonannya pokaran DKVS Ukrayiny u 2005-2010 r.r. // Lyst Derzhavnoyi penitenciarney sluzhby Ukrayiny. – 2011. – № 622/ls. – 27 sich. – 100 p.
2. Zakalyuk A. P. Kurs suchasnoyi ukrayinskoyi kryminologiyi: teoriya i praktyka: U 3-x kn. – K.: Vydavnychyj Dim «In Yure», 2007. – Kn. 2: Kryminologichna charakterystyka ta zapobigannya vchynennyu okremykh vydiv zlochyniv. – 712 p.
3. Anufriyev M.I., Venedyktov V.S., Negodchenko O.V., Sobolyev V.O., Shkarupa V.K. Sociologichno-pravovi aspekty zmicznennya sluzhbovoyi dyscypliny v organax vnutrishnix sprav Ukrayiny. – Dnipropetrovsk: DDUVS, 2000. – 264 p.
4. Kolb O.G. Ustanova vykonannya pokaran yak subyekt zapobigannya zlochynam: dys... dokt. yuryd. nauk / 12.00.08 – K.: NAVSU, 2007. – 513 p.

5. Krymynologyya: Uchebnyk/ Nauch. redaktori N.F. Kuzneczova, V.V. Luneev. – M.: Volters Kluver, 2005. – 640 p.
6. Bojko A.M. Determinaciya ekonomichnoyi zlochynnosti v Ukrayini v umovax perexodu do rynkovoyi ekonomiky (teoretyko-kryminologichne doslidzhennya): monografiya / A.M. Bojko. – Lviv: Vydavnychyj centr LNU im. Ivana Franka, 2008. – 280 p.
7. Krasnykova E.V. Ekonomyka perexodnogo peryoda [ucheb. posobye] / Krasnykova E.V. - [2-e yzd., y`spr., y dop.] – M.: Omega – L, 2006. – 341 p.
8. Kryminologiya: navch. posib./ O.M. Dzhuzha, V.V. Vasylevych, Yu.F. Ivanov ta in.; za zag. red. O.M. Dzhuzhy. – K.: Precedent, 2004. – 208 p.
9. Zakalyuk A.P. Kurs suchasnoyi ukrayinskoyi kryminologiyi: teoriya i praktyka [u 3 kn.] / Zakalyuk A.P. – K.: Vy`d. dim «In Yure», 2007. – Kn.1: Teoretychni zasady ta istoriya ukrayinskoyi kryminologichnoyi nauky. – 424 p.
10. Martinenko O. A. Determynacyya y preduprezhdenye prestupnosti sredey personala organov vnutrennyx del Ukrayni: Monografyya. – X.: Yzd-vo XNUVD, 2005. – 496 s.
11. Melnyk M.I Korupciya: sutnist, ponyattya, zaxody protydyi Monografiya. – K.: Atika, 2001. – 304 p.
12. Starkov O.V. Osnovi krymynopenologyy / Starkov O.V. // Prestupnost sredey socyálnix podsystem. Novaya koncepcyya y otrasly krymy`nologyy / [pod red. D.A. Shestakova.] – SPb.: Yzd-vo «Yuryd. centr Press», 2003. – P. 305-349.